

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ



# Στον Θεό βρίσκω την ψυχή μου!

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016-2017



ΚΕΡΚΥΡΑ 2016

## Υπάρχουν άγγελοι, σου λέω



### A. Ο ιερέας και ο άγγελος

Διηγούνται οι βιογράφοι του οσίου Ευθυμίου του μεγάλου, ο οποίος εορτάζει στις 20 Ιανουαρίου κάθε χρόνο, πως ανάμεσα στα άλλα χαρίσματα που του είχε δώσει ο Θεός ήταν και τούτο:

Όταν λειτουργούσε, γιατί ήταν και ιερέας, έβλεπαν οι μαθητές του, όσοι τουλάχιστον ήταν άξιοι, έναν άγιο άγγελο να τον εξυπηρετεί μέσα στο άγιο βήμα. Να τον βοηθά στην ψαλμωδία, στην ανάγνωση των ευχών, να του δίνει δύναμη στο να είναι συγκεντρωμένος στην προσευχή και την δυνατότητα να είναι κοντά στο Θεό.

Όταν οι μοναχοί του μοναστηριού, στο οποίο ο άγιος ήταν ηγούμενος, πλησίαζαν να πάρουν τη θεία κοινωνία, ο όσιος έβλεπε στα πρόσωπά τους ποιοι ήταν έτοιμοι να κοινωνήσουν, ποιοι είχαν προετοιμαστεί με την μετάνοια, την νηστεία, την προσευχή, την αγάπη προς τους άλλους ανθρώπους, και ποιοι ήταν απροετοίμαστοι ή και ανάξιοι να προσέλθουν να μεταλάβουν. Έτσι, εκείνους δεν τους επέτρεπε να κοινωνήσουν, αλλά τους ζητούσε να προετοιμαστούν πρώτα και μετά να προσέλθουν, για να καθαρίζουν την ψυχή τους.

### B. Ερμηνευτικά Σχόλια

**όταν λειτουργούσε:** στην ώρα της Θείας Ευχαριστίας το ψωμί και το κρασί μεταβάλλονται, με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, σε Σώμα και Αίμα του Χριστού. Στην Αγία Τράπεζα επάνω είναι ο Χριστός, ο οποίος γεννήθηκε για να μας προσφέρει το μεγαλύτερο δώρο: τον ίδιο Του τον εαυτό, το Σώμα Του και το Αίμα Του, τα οποία εμείς τα παίρνουμε σαν ψωμί και κρασί κάθε φορά που κοινωνούμε.

**άγιο άγγελο:** στη θεία λειτουργία ο ιερέας έχει ως βοηθούς του τους αγγέλους. Έναν άγγελο είχε και ο άγιος Ευθύμιος, όπως και ο άγιος Σπυρίδωνας, στον οποίο οι άγγελοι απαντούσαν « και τω πνεύματί σου» , όταν δεν υπήρχαν ψάλτες. Ο άγιος Ευθύμιος έχει βοηθό του έναν άγγελο, να του δίνει δύναμη στην προσευχή και στην τέλεση της θείας λειτουργίας, αλλά και να τον κάνει να μένει συγκεντρωμένος στην προσευχή και τη δυνατότητα να είναι κοντά στο Θεό και σε όλα τα έργα της θείας λειτουργίας. Ουρανός και γη συναντιούνται στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.



### Γ. Οι άγγελοι στην παράδοση της Εκκλησίας μας

Οι Άγγελοι είναι άυλα πνευματικά και αθάνατα όντα. Δεν έχουν υλικό σώμα, όπως είναι το ανθρώπινο σώμα, αλλά είναι πνευματικές υπάρξεις, γι' αυτό και δεν είναι ορατοί, όπως ορατή δεν είναι και η ψυχή μας, που είναι και αυτή πνεύμα. Κατά τον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό «Άγγελος εστί ουσία νοερά, αεικίνητος, αυτεξούσιος, ασώματος, Θεώ λειτουργούσα, κατά χάριν εν τη φύσει το θάνατον ειληφυία». Επομένως είναι πνεύματα άυλα, ουράνια, ασώματα και αθάνατα. Γι' αυτό και ονομάζονται και ουράνιες και ασώματες δυνάμεις. Και συνεχίζει ότι είναι «αεικίνητοι, αυτεξούσιοι, κατά χάριν εν τη φύσει το θάνατον

ειληφότες». Επίσης, οι Άγγελοι είναι «φύσις λογική, νοερά τε και αυτεξούσιος, αθάνατος ου φύσει, αλλά χάριτι... Ου περιορίζεται υπό τειχών και θυρών και κλειθρών και σφραγίδων. Ότε δε εισίν εν τω ουρανώ, ουκ εισίν εν τη γη· και εις την γην υπό του Θεού αποστελλόμενοι ουκ εναπομένουσι τω ουρανώ».

**Οι Άγγελοι διαιρούνται σε τρεις ιεραρχικές τάξεις:**

- 1) Σεραφεΐμ - Χερουβείμ - Θρόνοι,
- 2) Κυριότητες - Δυνάμεις - Εξουσίες,
- 3) Αρχές - Αρχάγγελοι - Άγγελοι.

Επικεφαλής δε των αγγελικών δυνάμεων είναι οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ.

Κατά την Αγία Γραφή οι Άγγελοι στέλνονται από το Θεό με μορφή ορατή (οι Άγγελοι είναι αόρατα αγαθά πνεύματα κοντά στο Θεό) σε σπουδαίες ιστορικές περιστάσεις, που πρόκειται να εκδηλωθεί ή να εκτελεσθεί κάποια μεγάλη θεία θέληση. Άγγελος σημαίνει αγγελιοφόρος, εκείνος που φέρει μία αγγελία και μάλιστα καλή, χαρμόσυνη αγγελία. Τα ουράνια πνεύματα λέγονται Άγγελοι, διότι αγγέλου, μεταφέρουν στους ανθρώπους καλές ειδήσεις και προστάγματα και παραγγελίες του Θεού, για την σωτηρία του ανθρώπου. Γι' αυτό και στην προς Εβραίους επιστολή ονομάζονται «λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας κληρονομειν σωτηρίαν» (Εβρ. α' στιχ. 14).

Οι Άγγελοι παρουσιάζονται με μορφή και φωνή ανθρώπου και μάλιστα νέου, προς καθοδήγηση και εξυπηρέτηση των ανθρώπων: ο Ραφαήλ στον Τωβία, ο Μιχαήλ στον Ιησού του Ναυή, ο Γαβριήλ στον Ζαχαρία και στην Θεοτόκο κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού της, ο άγνωστος Άγγελος στους ποιμένες της Βηθλεέμ κατά την νύκτα της Γέννησης του Κυρίου. Όμοια και κατά την Ανάσταση, Άγγελοι βρίσκονται στον Πανάγιο Τάφο για να αναγγείλουν την Ανάσταση στις Μυροφόρους, Άγγελοι κατά την Ανάληψη στο όρος των Ελαιών, για να κάνουν γνωστό στους μαθητές και Αποστόλους του Κυρίου, ότι πάλι θα έρθει ο Χριστός στον κόσμο, κριτής τότε ζώντων και νεκρών.

Επιπλέον, αποτελεί σταθερό δίδαγμα της Εκκλησίας που βγαίνει από την Αγία Γραφή, ότι ο κάθε πιστός έχει τον φύλακα Άγγελό του, και όχι μόνο κάθε άνθρωπος και μάλιστα ο χριστιανός, αλλά και κάθε πόλη και χώρα. Γι' αυτό και είναι καθημερινή η δέηση της Εκκλησίας προς το Θεό να δίνει στον καθένα μας «Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχων και των σωμάτων ημων».

Τη σχέση που έχουν οι Άγγελοι με τον Θεό και τους ανθρώπους, καθώς και την αποστολή τους, βλέπουμε επίσης μέσα στην Αγία Γραφή. Και ιδιαίτερα, στους Ψαλμούς 33, στιχ. 8 και 90, στιχ. 10-12 και στην Καινή Διαθήκη, Ματθ. ιη' στιχ. 10, καθώς επίσης και στην προς Εβραίους επιστολή, κεφ. Α' στιχ. 14, όπου ο συγγραφέας αναφωνεί: «ουχί πάντες εισί λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας κληρονομειν σωτηρίαν;». Δηλαδή, δεν είναι όλοι οι Άγγελοι πνεύματα που υπηρετούν, τα οποία ενεργούν όχι από δική τους πρωτοβουλία, αλλά' αποστέλλονται από το Θεό για να διακονήσουν εκείνους που μέλλουν να κληρονομήσουν την αιώνια ζωή;



#### **Δ. Ο φύλακας άγγελός μας**

**Πότε δίνει ο Θεός στον άνθρωπο τον φύλακα άγγελό του; Στη κυοφορία, στην γέννηση ή στο Άγιο Βάπτισμα;** Κατά την Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας του Χριστού, ο φύλαξ άγγελος δίνεται στον άνθρωπο στο Άγιο Βάπτισμά του. Αυτό το γεγονός μπορούμε να καταλάβουμε καλλίτερα από την 5η ευχή προς κατηχούμενους, όπου μεταξύ των άλλων, λέγει και αυτά: "Συνόδευέ τον στην ζωή του με φύλακα άγγελο για να τον λυτρώνει από κάθε παγίδα του εναντίου, από προσβολή του πονηρού, από δαίμονα μεσημβρινό και από κακές φαντασίες".

Εκτός από τον φύλακα άγγελο ο Θεός στέλνει στον άνθρωπο και άλλους αγγέλους στην ζωή του για να τον βοηθούν, να τον κατευθύνουν και να τον παρηγορούν στους πειρασμούς του, στις δοκιμασίες του εκ του πνευματικού πολέμου, τις οποίες περνάει ο άνθρωπος σ' αυτόν τον κόσμο. Αλλά βλέπουμε ότι τόσο στον Παλιό Νόμο, όσο και στον Νόμο της Χάριτος, οι άγγελοι αποστέλλονται από τον Θεό να βοηθούν και να εξυπηρετούν τους ενάρετους ανθρώπους, όπως τον Λώτ, τον Αβραάμ, τον Ιακώβ, τον Μωϋσή, τον Βαλαάμ, τον Ιησού του Ναυή, τον Γεδεών, τον Μανασσή και άλλους, ενώ από την Καινή Διαθήκη τον Ιωσήφ, την Παρθένο Μαρία, τους Ποιμένες, την Μαρία Μαγδαληνή και άλλους.

**Ποιος είναι ο σκοπός του φύλακος αγγέλου στην ζωή τον ανθρώπου και πώς τον βοηθάει στην σωτηρία;** Ο σκοπός του φύλακος αγγέλου είναι να φυλάγει τον άνθρωπο με αόρατο τρόπο από τους

πειρασμούς του διαβόλου, από κάθε είδους αμαρτωλή πτώση, να τον κατευθύνει στην εκκλησία, στην μετάνοια, στην προσευχή. Να τον παρηγορεί στις στενοχώριες της ζωής και να τον προτρέπει στα καλά έργα. Ο φύλαξ άγγελος δόθηκε από τον Θεό για την σωματική και ψυχική προστασία του ανθρώπου. Ουδέποτε κοιμάται, κατά τον λόγο του ψαλμωδού: "Μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε" (Ψαλμ. 120.3).

Ο φύλαξ άγγελος προστατεύει την εμπιστευμένη σ' αυτόν ψυχή σε καιρό πειρασμού, εάν έχει πίστη και φόβο Θεού, όπως λέγει ο ίδιος βασιλεύς και προφήτης: "Παρεμβάλει άγγελος κύκλω των φοβούμενων αυτόν" (Ψαλμ. 33,9) Ο φύλαξ άγγελος υπηρετεί την σωτηρία του ανθρώπου (Εβρ. 1,14). Λυτρώνει τον άνθρωπο σε επικίνδυνες περιστάσεις (Πράξ. 5,19 12,7-8 9, 11). Είναι λειτουργικό πνεύμα του Θεού για την προστασία των ανθρώπων (Ψαλμ. 102,21 103,5 Λουκ. 16,22). Οι άγγελοι βλέπουν πάντοτε την δόξα του Θεού στους ουρανοὺς και προσεύχονται για τους ανθρώπους.

<http://www.pigizois.net/vivlia/erotapantiseis/sinomilia05.htm>

## **Ε. Ο άγγελος και ο Τωβίας**

Ο Τωβίτ, που ήταν αγαθοεργός και ευσεβής, καταγόταν από τη φυλή Νεφθαλείμ και όταν αιχμαλωτίστηκε, οδηγήθηκε ως δούλος στη Νινευή της Ασσυρίας. Αυτός εκτός των άλλων αγαθοεργών πράξεων του, έθαβε και τους Ισραηλίτες που είχαν δολοφονηθεί από διαταγή του βασιλιά των Ασσυρίων, Σνααχηρίμ, των οποίων την ταφή ο βασιλιάς είχε απαγορεύσει με ποινή θανάτου. Εξαιτίας της ανυπακοής του Τωβίτ στην βασιλική διαταγή παραλίγο να τον εκτελέσουν, αλλά σώθηκε καταφεύγοντας στα όρη. Έχασε όμως όλη την περιουσία του γιατί την πήραν οι Ασσύριοι. Μετά από 50 περίπου ημέρες, όπου βασίλευε ο Σαχερδόν, επανήλθε στην Νινευή επειδή έλαβε χάρη από το βασιλιά εξαιτίας της επέμβασης του ανιψιού του Αχιαχάρου, σοφού συμβούλου του νέου βασιλιά. Συνεχίζοντας και μετά την εργασία του ο Τωβίτ τυφλώθηκε και ανίκανος να εργαστεί πλέον, ζήτησε μαζί με την σύζυγό του και τον γιο του χρηματική βοήθεια από τον Αχιαχάρο. Τότε θυμήθηκε ότι είχε πριν από καιρό δανείσει μεγάλο χρηματικό ποσό στον ομοεθνή του Γαβαήλ, που κατοικούσε στους Ράγους της Μηδίας.

Είπε, λοιπόν, στον γιο του Τωβία να πάει στους Ράγους και να πάρει το ποσόν που είχε δανείσει ο Τωβίτ. Ο Τωβίας, συνοδευόμενος από τον άγγελο Ραφαήλ, ο οποίος παρουσιάσθηκε ως Ισραηλίτης με το όνομα Αζαρία, αναχώρησε με τις συμβουλές και τις ευχές του για τους Ράγους. Στον ποταμό Τιγρήτα ο Τωβίας έπιασε μεγάλο ψάρι, του οποίου, με εντολή του Αζαρία, φύλαξε το συκώτι και την χολή. Εν τω μεταξύ, στα Εκβάτανα στην οικία του Ραγουήλ και της Έδνας, συγγενείς του Τωβίτ, συνέβαιναν μερικά περιεργα, όσο και δραματικά γεγονότα. Πονηρός δαίμονας σκότωσε διαδοχικά 7 συζύγους της κόρης τους Σάρρας κατά την πρώτη νύχτα του γάμου, πριν αυτοί έρθουν σε επαφή με εκείνη. Στην οικία του Ραγουήλ σταμάτησαν να ξεκουραστούν οι 2 ταξιδιώτες, όπου ο Τωβίας αναγνωρίστηκε ως συγγενής τους και με προτροπή του Αζαρία εξήτησε και έλαβε ως σύζυγο τη Σάρρα. Εξόρκισε και έδωσε το πονηρό δαιμόνιο με το να θυμιάσει με το συκώτι του ψαριού. Ο Τωβίας έμεινε στην οικία του πεθερού του, ενώ ο Αζαρίας πήγε στους Ράγους, πήρε το ποσόν που είχε δανειστεί ο Γαβαήλ από τον Τωβίτ και επέστρεψε στα Εκβάτανα. Πλούσιος πλέον ο Τωβίας, και κυρίως με την προίκα της συζύγου του, επέστρεψε μαζί της και τον Αζαρία στην Νινευή, όπου με αγωνία των περίμεναν οι γονείς του.

Εκεί, με συμβουλή του Αζαρία, άλειψε ο Τωβίας με την χολή του ψαριού τα μάτια του πατέρα του και αμέσως θεραπεύτηκε η τύφλωση. Ευγνώμονες όλοι για όλα στον Αζαρία επέμειναν να τον αμείψουν πλουσιοπάροχα μέχρι και του μισού της περιουσίας τους, αλλά εκείνος, φυσικά, δεν δέχθηκε και αποκαλύφθηκε μπροστά τους ως αρχάγγελος του Θεού, ο Ραφαήλ. Τους έδωσε μερικές συμβουλές και εξαφανίσθηκε. Το όλο έργο κλείνει με τα ευτυχία γηρατεία του ευσεβή Τωβία μέσα στην καλή οικογένεια του και του ειρηνικού θανάτου του σε ηλικία 107 ετών.

<http://neotita.gr/%CE%BC%CE%B9%CE%BB%CF%8E%CE%BD%CF%84%CE%B1%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%B1-%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CE%AC-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CF%80%CE%B7-%CE%BC%CE%AD%CF%83%CE%B1/>



## **ΣΤ. Το εν Χώναις θαύμα του αρχαγγέλου Μιχαήλ**

Σε κάποιο μέρος της Φρυγίας, η γη ανέβλυσε αγιασμένο νερό με τη δύναμη του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, που γιάτρευε κάθε αρρώστια των ασθενούντων. Ένας χριστιανός, λοιπόν, επειδή γιάτρευτηκε η κόρη του, έκτισε ωραιότατο ναό στο όνομα του Αρχιστράτηγου, επάνω στο άγιασμα.

Μετά 90 χρόνια, ήλθε στο ναό κάποιος ευλαβής νέος, ονόματι Αρχιππος. Έμεινε υπηρέτης στο ναό και ζούσε ζωή ασκητική και με εγκράτεια. Όταν είδαν αυτό το πράγμα οι ειδωλολάτρες, έπιασαν τον Αρχιππο και τον χτύπησαν δυνατά. Έπειτα, όρμησαν να καταστρέψουν το ναό και το άγιασμα. Αλλά ώ της μεγάλης



δυνάμειος του Αρχαγγέλου! Άλλων απ' αυτούς τα χέρια έμειναν παράλυτα και άλλους σταμάτησε φράγμα φωτιάς και έτσι γύρισαν όλοι άπρακτοι. Όμως το πείσμα και ο θυμός τους ώθησε να κάνουν εκτροπή του κοντινού ποταμού, για να παρασύρει το ναό και να πνίξουν τον Αρχιππο. Αλλά και πάλι θαύμα! Ο ποταμός γύρισε προς τα πίσω! Τότε σκέφθηκαν να ενώσουν και άλλους δύο ποταμούς. Όμως ο Αρχάγγελος Μιχαήλ παρουσιάστηκε στον Αρχιππο και, αφού τον έβγαλε έξω από το ναό, έκανε το σημείο του σταυρού και οι ποταμοί στάθηκαν σαν τείχος. Πρόσταξε, έπειτα, να κωνευθούν και πράγματι, κατά παράδοξο τρόπο, έως σήμερα στο μέρος εκείνο τα νερά των ποταμών κωνεύονται.

Και γι' αυτό το μέρος ονομάστηκε Χώναι. Το θαύμα το εορτάζουμε κάθε χρόνο στις 6 Σεπτεμβρίου.  
<http://www.saint.gr/2357/saint.aspx>



## Ζ. Ο Ταξιάρχης της Σύμης

Δοχεία, μπουκαλία, και δέματα σταλμένα από τους ωκεανούς στην Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ στην Σύμη. Φθάνουν πάντοτε, σε όσους με πραγματική πίστη κάνουν το τάμα τους, και πάντα παίρνουν απάντηση από το Μοναστήρι...

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ ο Πανορμίτης, πέρα από τα αμέτρητα επιβεβαιωμένα Θαύματα που έχει επιτελέσει και επιτελεί εδώ και εκατοντάδες χρόνια στην Ιερά αυτή Μονή της Σύμης, πραγματοποιεί και ένα διαχρονικό (ανά τους αιώνες) και ταυτόχρονα Μοναδικό παγκοσμίως Θαύμα, σε όσους πιστούς βρίσκονται σε διάφορα μέρη του κόσμου και δεν έχουν τη δυνατότητα να έρθουν οι ίδιοι στο Μοναστήρι του.

Το Μοναστήρι βρίσκεται στο Νότιο άκρο του νησιού και είναι χτισμένο στον πανέμορφο όρμο του Πανόρμου, ενώ από τους πρώτους ακόμα Χριστιανικούς αιώνες αποτελούσε ένα από τα Κέντρα τοπικής Ευσέβειας προς τους Αγγέλους. Ο σημερινός Ιερός Ναός του (εντός του Οποίου δεσπόζει, κατέχοντας φυσικές διαστάσεις, η Εφέστια Θαυματουργή Εικόνα του Ταξιάρχου Μιχαήλ), είναι χτισμένος το 1783, η δε Αγιογράφηση πραγματοποιήθηκε το 1792 από δύο αυτόχθονες Αγιογράφους, τον Ιερομόναχο Νεόφυτο και τον Κυριάκο Καρακωστή. Τέλος, πάνω από την κεντρική Πύλη της Ιεράς Μονής βρίσκεται το περίφημο Καμπαναριό του Πανορμίτη (Κτίσμα του 1911), που συγγενεύει με Ρωσικά Καμπαναριά.



Το Μέγα λοιπόν και διαχρονικό αυτό Θαύμα έχει συμβεί και συμβαίνει σε όποιον διαθέτει Αληθινή Πίστη στον Μοναδικό Αληθινό Θεό, στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Εκείνος που αδυνατεί την παρούσα στιγμή να επισκεφθεί την Ιερά Μονή, μπορεί μέσα σε ένα μικρό μπουκαλάκι, είτε από εμφιαλωμένο νερό είτε από πορτοκαλάδα (πλαστικό κατά προτίμηση, ως πιο ανθεκτικό), να τοποθετήσει Θυμίαμα, ένα χαρτί με τα «Υπέρ Υγείας» και τα «Υπέρ Αναπαύσεως» ονόματα εκείνων που επιθυμεί, ένα χαρτάκι με το Ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση ή και το τηλέφωνό του. Επίσης, μπορεί να συμπεριλάβει και ένα γράμμα προς το Μοναστήρι, για οποιοδήποτε θέμα τον απασχολεί και θα ήθελε να γίνει θέμα προσευχής στην Ιερά Μονή.

Αφού τοποθετήσει μέσα όλα αυτά τα Αφιερώματα για τον Ταξιάρχη και κλείσει το μπουκαλάκι, μπορεί, είτε από ένα λιμάνι είτε από κάποιο πλοίο που βρίσκεται στα ανοιχτά να πετάξει το μπουκαλάκι στη θάλασσα, αφού πρώτα προσευχηθεί στον Αρχάγγελο Μιχαήλ τον Πανορμίτη και του ζητήσει να το οδηγήσει ο ίδιος στο Μοναστήρι του στη Σύμη.

Ο Πανορμίτης θα το αναλάβει και το μπουκαλάκι με τα Αφιερώματα θα φθάσει τελικά στη Σύμη, στον όρμο της Ιεράς Μονής, ή διαφορετικά θα μπλεχτεί στα δίκτυα των ψαράδων στα ανοιχτά του νησιού. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο τελικός προορισμός του θα είναι να καταλήξει άθικτο στα χέρια των ανθρώπων του Μοναστηριού, οι οποίοι με τη σειρά τους (ως επιβεβαίωση του Θαύματος, «προς Δόξαν Θεού») θα αποστείλουν ευχαριστήρια επιστολή προς τον πιστό που το έστειλε, ευχαριστώντας τον για τα Αφιερώματα.

Στην Ιερά Μονή φυλάσσονται μέχρι σήμερα Αφιερώματα, που ταξίδεψαν μόνα για τον Πανορμίτη από διάφορα μέρη του κόσμου (όπως για παράδειγμα από την Αυστραλία) και από διάφορες εποχές.

Τα παλιά τα χρόνια, οι πιστοί έστελναν με τον τρόπο αυτό τα Αφιερώματά τους μέσα σε γυάλινα μπουκάλια, ακόμα και σε κιβώτια!



**Η ιστορία της εικόνας:** η παράδοση λέει ότι μια Συμιακιά, η Μαριώ του Πρωτενιού, βρήκε σκάβοντας το χωράφι της στον Πάνορμο το εικόνισμα του Πανορμίτη στη ρίζα ενός σκίνου. Το πήρε στο σπίτι της και το έβαλε στο εικονοστάσι με τα άλλα εικονίσματά της. Την άλλη μέρα το εικόνισμα έλειπε. Πήγε στον Πάνορμο και το εντόπισε πάλι στο ίδιο σημείο όπου το είχε βρει. Το ξαναπήγε στο σπίτι και την επόμενη μέρα το εικόνισμα έλειπε πάλι. Στον ύπνο της εμφανίστηκε ο ίδιος ο Αρχάγγελος και της είπε ότι η επιθυμία του είναι να μείνει στον Πάνορμο. Η γυναίκα μετέφερε το συμβάν στον ιερέα και εκείνος της είπε να χτίσει ένα εκκλησάκι στον τόπο όπου βρήκε το εικόνισμα. Έτσι χτίστηκε το μοναστήρι. Η μονή καταστράφηκε στα μέσα του 18ου αι. και ανοικοδομήθηκε το 1783. Είχε ενεργό δράση στην επανάσταση του 1821 ενισχύοντας τον αγώνα χρηματικά. Το πλήθος των θαυμάτων του Αρχαγγέλου Μιχαήλ του Πανορμίτη σε διάφορες περιστάσεις (κινδύνου ναυαγίου ή πνιγμού στη θάλασσα, ασθένειας, οικογενειακών προβλημάτων, οικονομικής δυσπραγίας) τον καθιέρωσε πολιούχο της Σύμης και προσέδωσε μεγάλη αίγλη στη μονή του.

[http://o-nekros.blogspot.gr/2011/11/blog-post\\_7244.html](http://o-nekros.blogspot.gr/2011/11/blog-post_7244.html)



## **Η. Ο Ταξίαρχης του Μανταμάδου**

Γύρω στο 10ο με 11ο αιώνα, όταν το Βυζαντινό κράτος μεσουρανούσε, οι Σαρακηνοί πειρατές βρίσκονταν κι αυτοί στις δόξες τους. Λυμαίνονταν τα νησιά του Αιγαίου, λήστευαν, έκαιγαν κι αιχμαλützιζαν ανθρώπους, πού τους προόριζαν για τα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής. Στην τοποθεσία Λεσβάδος, κοντά στο Μανταμάδο του νησιού Λέσβος, υπήρχε μια αρχαία πολιτεία, ο Στένακας, και όχι πολύ μακριά της ένα μοναστήρι των Ταξιαρχών, που η ίδρυση του χάνεται στα βόθρα των αιώνων. Ήταν οχυρωμένο σαν κάστρο με τείχη και πύργο, κι από νωρίς είχε προκαλέσει το ενδιαφέρον των πειρατών, πού το 'χαν βάλει πείσμα να το πατήσουν.

Έτσι κάποια άνοιξη, ο αρχιπειρατής Σιρχάν, ένας άγριος και μελαψός γίγαντας, ζωσμένος το μπαλτά και τη σπάθα, κάλεσε το τσούρμιο του και τους είπε:

- Αυτή τη φορά, το δίχως άλλο, θα μπούμε στο μοναστήρι. Εγώ θέλω μόνο το χρυσό ποτήρι, πού λειτουργάνε οι καλόγεροι, για να πίνω το κρασί μου. Όλα τ' αλλά δικά σας.

Ο ίδιος δεν θα 'παιρνε μέρος στην επιχείρηση. Δεν καταδεχόταν τέτοιες μικροδουλειές. Έβαλαν πλήρη για τη Λέσβο. Πλησίασαν το μοναστήρι μεσάνυχτα και κρύφτηκαν στα δέντρα. Στο μεταξύ οι καλόγεροι, ανέμελοι από την ησυχία του χειμώνα, δεν φύλαγαν το μοναστήρι όπως έπρεπε. Κάποια στιγμή χτύπησε το σήμαντρο, πού καλούσε τους μοναχούς στην ορθρινή ακολουθία. Τα βήματα τους ακούστηκαν ρυθμικά στον ξύλινο εξώστη, καθώς κατέβαιναν στην εκκλησία. Σε λίγο όλα ησύχασαν.

Τότε ο αρχηγός έδωσε το σύνθημα. Ένας πειρατής έριξε το γάντζο, σκαρφάλωσε στα τείχη, πήδηξε στην αυλή και άνοιξε τη μεγάλη καστρόπορτα. Οι κουρσάροι όρμησαν με αλαλαγμούς στην εκκλησία. Πριν συνέλθουν οι μοναχοί από τον αιφνιδιασμό, περνούσαν από τη ζωή στο θάνατο...

Ένα δόκιμο καλογέρι, ο Γαβριήλ, βρισκόταν στο ιερό. Γρήγορος κι ευκίνητος, σκαρφάλωσε στη στέγη του ναού. Οι πειρατές τον ακολούθησαν. Τότε όμως ακούστηκε μια δυνατή βουή, και ή σκεπή μετατράπηκε θαυματουργικά σε φουρτουνιασμένο πέλαγος. Πάνω στ' αφρισμένα κύματα ένας πελώριος και αγριωπός Στρατιώτης, με σπάθα πού έβγαζε φωτιές, όρμησε εναντίον τους. Εκείνοι παράτησαν αμέσως όπλα και κλοπιμαία κι έφυγαν πανικόβλητοι.

Ο Γαβριήλ, ο μόνος πού απέμεινε ζωντανός από την τραγωδία, συγκλονισμένος από το θαύμα του αρχαγγέλου πλησίασε και πρόσπεσε στο εικονοστάσι του. Όταν συνήλθε από την ταραχή, σήκωσε τα μάτια. Αλλά τι πρόσωπο ήταν αυτό; Αν και ζωγραφισμένο, φαινόταν ζωντανό κι είχε μια θεϊκή γλυκύτητα. Ο δόκιμος επιθύμησε να το ζωγραφίσει.

- Ταξιάρχη μου, παρακάλεσε, μεσίτευσε στον Κύριο ν' αναπαύσει τους αδελφούς μου. Κι έμενα αξίωσε με ν' απεικονίσω την εξάισια μορφή σου.

Αμέσως, σαν να φωτίστηκε από τον αρχάγγελο, πήρε ένα σφουγγάρι, μάζεψε μ' αυτό ευλαβικά το αίμα των μοναχών σε μια λεκάνη, το ανακάτεψε με ασπρόχωμα και άρχισε να πλάθει την εικόνα του. Από την αρχή της εργασίας ένιωσε αισθητή τη βοήθεια του Ταξιάρχη. Τα χέρια του, σαν να τα οδηγούσε αόρατη δύναμη, σχημάτιζαν γρήγορα και σταθερά με τον πηλό το πρόσωπο του αρχαγγέλου Μιχαήλ. Το πρόσωπο εκείνο πού είδε στη σκεπή του ναού, το αγριωπό, αλλά με τη θεϊκή χάρη.

Ενώ στο μοναστήρι του Ταξιάρχη παιζόταν αυτό το δράμα, η ζωή στους γύρω συνοικισμούς συνεχιζόταν ήσυχη. Μόνο ένα τσοπανόπουλο, καθώς αγνάντευε τη θάλασσα από μια κορυφή, είδε κουρσάρικα καράβια λίγο πιο μέσα άπ' την ακτή. Πήδηξε στ' άλογο του και κάλπασε προς τη μονή για να ειδοποιήσει τους μοναχούς να φυλαχθούν. Το θέαμα όμως πού αντίκρισε, τον έριξε κάτω λιπόθυμο. Όταν συνήλθε, έτρεξε και ειδοποίησε τον Αλέξη, τον άρχοντα του Στένακα, για τα συμβάντα. Εκείνος ξεκίνησε αμέσως για το μοναστήρι μ' άλλους πενήντα καβαλάρηδες.

Όταν μπήκε στο ναό τάχασε. Είδε τους μοναχούς σφαγμένους και βαμμένους στο αίμα και τον ηγούμενο νεκρό μπροστά στην αγία Τράπεζα! Έσφιξε τα δόντια και βγήκε έξω με διάθεση να εκδικηθεί. Πήδηξαν όλοι στ' άλογα τους κι ακολουθώντας τ' άνάρια των πειρατών, πλησίασαν σ' ένα πλάτωμα. Απότομα σταμάτησαν. Το θέαμα πού αντίκρισαν τούς έκανε κι ανατρίχιασαν. Είδαν αυτούς πού καταδίωκαν, νεκρούς και σκορπισμένους σ' όλο το πλάτωμα. Μια σπαθιά, πού άρχιζε άπ' το μέτωπο κι έφτανε ως την κοιλιά, ήταν χαραγμένη στο σώμα του καθενός και τ' άνοιγε στα δύο. Η μαχαιριά σε κάθε σώμα ήταν ακριβώς ίδια.

Κανείς άπ' τους καβαλάρηδες δεν ρώτησε ποιος το 'κανε. Όλοι μάντευαν τον τιμωρό. Δεν είχαν αμφιβολία.

- Μεγάλη η χάρη κι η δύναμη σου, αρχάγγελε! ψέλλισαν κι σταυροκοπήθηκαν. Στο μεταξύ, δυο πειρατές, πού είχαν μείνει στην παραλία περιμένοντας τους συντρόφους τους, ανησύχησαν από την αργοπορία και ανηφόρισαν για να τους συναντήσουν. Όταν αντίκρισαν στο πλάτωμα το μακάβριο θέαμα, γύρισαν γρήγορα στα καράβια, οπού περίμενε με αγωνία ο αρχηγός τους, και του διηγήθηκαν την τραγωδία. Μόλις τ' άκουσε εκείνος, χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι και ορκίστηκε εκδίκηση. Τον άλλο χρόνο έβαλε σ' εφαρμογή το σχέδιο του για την κατάληψη του Στένακα. Μια νύχτα οι πειρατές αποβιβάστηκαν αθόρυβα στην παραλία και ετοιμάζονταν να επιτεθούν τα χαράματα στη μικρή πολιτεία, πού κοιμόταν ανυποψίαστη.

Αυτή την κρίσιμη ώρα επεμβαίνει και πάλι ο Ταξιάρχης. Ο Στέφανος, ο γιος του άρχοντα Αλέξη, πού μόλις είχε πέσει να κοιμηθεί, βλέπει μπροστά του τον αρχάγγελο. Ήταν πανώριος μες στην ολόχρυση πανοπλία του. Τα ξανθά μαλλιά του χύνονταν στους ώμους κι έδιναν στα κάτω φτερά του χρυσή ανταύγεια. Στο δεξί χέρι κρατούσε πύρινη ρομφαία, ενώ τ' αριστερό ήταν σηκωμένο με τεντωμένο το δείκτη. Χαμογέλασε στο νέο και με γλυκεία φωνή του είπε:

- Σήκω πάνω, Στέφανε. Πήγαινε γρήγορα με τον πατέρα σου να ετοιμάσετε την άμυνα της πόλης. Έρχονται οι Σαρακηνοί να σας αφανίσουν. Μη φοβηθείτε! Στο πλευρό σας θα είμαστε εγώ κι ο προστάτης σου Άγιος. Θα σας προστατεύουμε και θα σας καθοδηγούμε. Οι πειρατές έχουν αράξει στον όρμο, κάτω από την πόλη σας. Λίγοι άπ' αυτούς θ' αναρριχηθούν στο κάστρο, για να εξουδετερώσουν το σκοπό της πύλης και ν' ανοίξουν την καστρόπορτα. Θα σας επιτεθούν την ώρα πού ή νύχτα παλεύει με τη μέρα. Προσοχή στην πύλη!

Τα γεγονότα εξελίχθηκαν όπως τα είπε ο Ταξιάρχης. Όταν οι κουρσάροι επιτέθηκαν, βρήκαν τους υπερασπιστές στις επάλξεις. Την ίδια ώρα ένα απόσπασμα με αρχηγό το Στέφανο, πού είχε κατηφορίσει αθόρυβα στην παραλία, έβαζε φωτιά στα πειρατικά καράβια. Οι πειρατές είδαν τη φωτεινή ανταύγεια της φωτιάς και τα 'χασαν. Ό πανικός πού ακολούθησε ήταν απεριγράπτος. Ενώ έτρεχαν προς τη θάλασσα, τους καταδίωκαν έφιπποι οι Στενακιώτες και τους αποδεκάτιζαν.

Μια ομάδα με τον αρχιληστή κατάφερε να ξεφύγει, ακολουθώντας πορεία μέσα από το δάσος. Έπεσε όμως πάνω στο απόσπασμα πού είχε Πριν λίγο κάψει τα καράβια, και βρέθηκε κυκλωμένη. Σε λίγο κι αυτοί οι πειρατές, μαζί με τον αρχιληστή, είχαν εξολοθρευτεί.

Πέρασαν αιώνες. Το μοναστήρι ερειπώθηκε από τις αλλεπάλληλες επιδρομές των Αγαρηνών. Τον 18ο αιώνα ο μικρός παλιός ναός αντικαταστάθηκε με νέο και μεγαλύτερο, μα η ανάγλυφη θαυματουργή εικόνα του αρχαγγέλου διασώθηκε ως τις μέρες μας, όπως ακριβώς τη φιλοτέχνησε ο δόκιμος Γαβριήλ. Διατηρεί την πρώτη ζωντάνια της και παραμένει άφθορη από το χρόνο κι από τους ασπασμούς χιλιάδων προσκυνητών. Στο μέτωπο και στα μαγουλά του οι πιστοί κολλάνε μεταλλικά νομίσματα, πού αφήνουν σημάδια στο πρόσωπο του, αλλά γρήγορα εξαλείφονται. Κάθε τόσο τα μάτια του αρχαγγέλου βουρκώνουν, και οι χριστιανοί σκουπίζουν με μπαμπάκι τα δάκρυα του. Το ίδιο κάνουν με τον ιδρώτα, όταν συμβαίνει το πρόσωπο του να ιδρώνει.

Συγκλονιστικά θαύματα επιτελεί ή χάρη του σ' όσους προστρέχουν με πίστη κοντά του. Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του κάθε χρόνο στις 6 Σεπτεμβρίου.

<http://www.pigizois.net/enoria/taxiarxis.htm>



## Θ. Προσευχή στον άγιο Άγγελο (από την ακολουθία του Αποδείπνου- μπορούμε να τη λέμε κάθε βράδυ)

Άγιε Άγγελε, ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής και ταλαιπώρου μου ζωής, μη εγκαταλίπης με τον αμαρτωλόν, μηδέ αποστής απ' εμού δια την ακρασίαν μου, μη δώης χώραν τω πονηρώ δαίμονι κατακυριεύσαι μου τη καταδυναστεία του θνητού τούτου σώματος, κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και οδήγησαν με εις οδόν σωτηρίας. Ναι, Άγιε Άγγελε του Θεού, ο φύλαξ και σκεπαστής της αθλίας μου ψυχής και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι έθλιψα πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και εί τι ήμαρτον την σήμερον ημέραν σκέπασόν με εν τη παρούση νυκτί και διαφύλαξόν με από πάσης επήρειας του αντικειμένου, ίνα μη έν τινι αμαρτήματι παροργίσω τον Θεόν, και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του επιστηρίζαι με εν τω φόβω αυτού, και άξιον αναδείξει με δούλον της αυτού αγαθότητας. Αμήν.

## Ι. Υπάρχουν Άγγελοι;

Οι άγγελοι δημιουργήθηκαν από τον Θεό πριν τον κόσμο και τους ανθρώπους. Η αποστολή τους είναι να δοξάζουν το Θεό και να μεταφέρουν, ως αγγελιοφόροι, το θέλημά Του στους ανθρώπους. Κάποιοι από αυτούς έγιναν δαίμονες, ακολούθησαν τον διάβολο, επειδή χαρακτηριστικό τους, όπως και των ανθρώπων, είναι η ελευθερία. Ο Θεός δεν θέλει κανέναν να είναι κοντά Του χωρίς την ελεύθερη επιλογή του. Οι άγγελοι φυλάνε τους ανθρώπους και ο καθένας μας έχει έναν φύλακα άγγελο, εφόσον πιστεύει στο Θεό και θέλει να είναι κοντά Του. Ο άγγελος μας προφυλάσσει, μας βοηθά πνευματικά, μας φωτίζει, μας δίνει δύναμη να ακολουθούμε τις εντολές του Θεού.

Είναι πάμπολλα τα παραδείγματα και στην Παλαιά Διαθήκη και στην Καινή και στη ζωή της Εκκλησίας, όπου οι άγγελοι κάνουν θαύματα για να φέρουν τους ανθρώπους κοντά στο Θεό ή να τους βοηθήσουν να αποκρούσουν τους πειρασμούς του διαβόλου. Πρωτίστως όμως οι άγγελοι πράττουν αυτό που ο Θεός θέλει και για τον κόσμο και για τον καθέναν μας. Ας παρακαλούμε λοιπόν τον φύλακα άγγελό μας να μας δίνει πίστη και να μας βοηθά στην απόφασή μας να ακολουθούμε το θέλημα του Θεού. Ιδιαίτερως σε δύσκολες περιστάσεις και δοκιμασίες, όπως στις εξετάσεις, στις αρρώστιες, στους φόβους μας ας προσευχόμαστε στον άγγελό μας. Το ίδιο κι όταν ένας άνθρωπος πεθαίνει. Να παρακαλούμε τον φύλακα άγγελό του να τον οδηγήσει στο Θεό!



## ΙΑ. Το κρεμμυδάκι

«Στους Αδελφούς Καραμάζωφ περιλαμβάνεται μια λαϊκή ιστορία, σχετικά με μια ηλικιωμένη γυναίκα που δεν έζησε σωστά και μετά θάνατο βρέθηκε σε μια λίμνη από φωτιά. Ο φύλακας Άγγελός της προσπαθούσε να κάνει ό,τι μπορούσε για να την βοηθήσει. Η μόνη καλή πράξη όμως που θυμόταν ότι έκανε αυτή η γυναίκα όταν ζούσε, ήταν που είχε δώσει κάποτε από τον κήπο της ένα κρεμμύδι, σε μια ζητιάνα. Πήρε λοιπόν ο άγγελος το κρεμμύδι, είπε στη γυναίκα να πιαστεί απ' αυτό κι άρχισε να την τραβά έξω από τη λίμνη.

Μέσα στη λίμνη όμως δεν ήταν μόνη της. Όταν οι άλλοι είδαν τι συνέβαινε, μαζεύτηκαν τριγύρω και κρεμάστηκαν πάνω της με την ελπίδα να συρθούν κι αυτοί έξω μαζί της. Τότε όμως η γυναίκα, με τρόπο και αγανάκτηση, άρχισε να τους κλωτσά. «Αφήστε με», φώναξε. «Εμένα τραβά έξω, όχι εσάς. Δικό μου είναι το κρεμμύδι, όχι δικό σας». Τη στιγμή που το είπε αυτό, το κρεμμύδι έσπασε στα δύο και η γυναίκα έπεσε πίσω, μέσα στη λίμνη. Και εκεί μέσα καίγεται μέχρι σήμερα.

Εάν η ηλικιωμένη γυναίκα έλεγε μόνο, «αυτό είναι το κρεμμύδι μας», δεν θα αποδεικνυόταν άραγε αρκετά δυνατό για να τους τραβήξει όλους έξω από τη φωτιά; Μόλις όμως είπε «είναι δικό μου, όχι δικό σας», έγινε κάτι λιγότερο από άνθρωπος. Με το να αρνηθεί το μοίρασμα, αρνήθηκε την προσωπικότητα της. Ο γνήσιος άνθρωπος, πιστός στην εικόνα της τρισυπόστατης Θεότητας, είναι αυτός που πάντοτε λέει όχι «εγώ», αλλά «εμείς», όχι «δικό μου» αλλά «δικό μας».

[http://alliotikathriskytika.blogspot.com/2012/09/blog-post\\_1134.html#ixzz3smOVISld](http://alliotikathriskytika.blogspot.com/2012/09/blog-post_1134.html#ixzz3smOVISld)